

constat. Quod ergo Cicero dixit, *ignoratione rerum bonarum & malarum maximè hominum vitam vexari*, id sibi hanc Satyrà detexendum sumfit *Juvenalis*. Hoc enim est ipsius exordium (v. 1-11.) *Tantam esse humane mentis cecitatem, ut paucissimi verè bona à malis & vicissim que ant discernere, idq; probat à votis stultissimis Divitiarum (v. 12-55:) Honorum (v. 56-113:) Eloquentie (v. 114-132:) Glorie bellicæ & Potentie (v. 133-187:) Longeviditatis (v. 188-288:) & deniq; Pulcritudinis (v. 289-345:)* Contrà verò docet bonam mentem, virtutem, fortitudinem, aliq; animi bona cum corporis sanitate petenda esse, quum Deus longè noverit meliùs, quæ nobis sint optima, ultrò sepiùs largiatur, quòd homines chariores habeat, quàm semetipsos ipsi (v. 346-366:)

Ad eam igitur Satyram, quæ olim ego & hodie observavi, notata in hanc chartam conjiciam. I. Quando ita orditur

Omnibus in terris, quæ sunt à Gadibus usq;
auroram & Gangem — — —

duos illos mundi cardines, Solis orti atq; occasi, indicat: conferendus est *Lucretius*, qui (*lib. VI. de R. N. v. 1104.*) pleniùs enarrat,

Nam quid Britannis cœlum differre putamus,
& quod in Ægypto est, quæ mundi claudicat axis?

Quivè quod in Ponto est, differre à Gadibus atq;
usq; ad nigra virum, percoctaq; sæcla calore?

Quæ cum quattuor inter se diversa videmus
quattuor à ventis & cœli partibus esse.

Ubi Commentator addidit, *Britanni ab Aquilone & Septentrionibus; Ægyptij à meridie & Austro; Pontici à Subsolanò & Euro & Oriente; Gaditani à Favonio & Occidente*. Ita duo itidem posuit *Horatius* (*lib. 1. Carm. 22, 17:*) *Pone me pigris ubi nulla campis arbor æstivâ recreatur aurâ; Pone sub currû nimium propinqui solis, in terrâ domibus negatâ, quâ parte (III, 3, 55.) debacchantur ignes, quæ nebulæ pluvijq; rores: quos homines Curtius aliquis (IX, 2, 9.) relegatos in ultimum panè rerum humanarum terminum dixerit. II. Vers. 18. dicit, Rarus venit in cœnacula miles, ubi pauperum intimat securitatem, quibus nullus Nero percussores immittat,*